

(המשך מעמוד 29)

הזה, של אפליית נשים ביחסי עבודה, ואין תקדימים רבים בנושא.

אקווריומים ענקים

מרים, בשנות ה-40 לחייה, גבו מה, חטובה ולבושה בצורה אלגנטית, לפי צו האופנה האחרון.

דירתה הגדולה של מישפחת פאשה בחור לון מסודרת כמעט רב ובריהוט המוריד ני כיותה. מרשימים כמיוחד הם האקט ווריומים הענקיים הבנויים כמכרות ריהוט בסלון, מעשה ידיו של בעלה, חנוכה. ומרשימות לא פחות הן התמונות הגדולות, העשויות מבר ספוגי, מלאכת ידה של מרים.

בשלווה האופיינית לה תיארה את המשך השתלשלות סיפורה:

"מא, שחברת דן החזירה אותי לעי כורה, לפני שלוש שנים, כנהגת שכר, רה, שוב עברה התקופה שבה עלי לקבל קביעות בעבודה. הנירוש שערכתי

נהגת פאשה בביתה כמה נהגות: אסור לגלות!

בנושא הקביעות שוב עלה לי במחיר של מיכת בפיטורין.

"זו שיטה כליכך שקופה וברורה, ש' הם מפטרים באופן שיטתי נהגת כמו נני, כדי שלא יהיו זכאיות לקביעות. וזה נובע רק מהעובדה שאני אשה, כי מ' תיפקודי בעבודה הם מרוצים.

אני אוהבת את העבודה על ההגה. לא כל אחד מסוגל לעבוד כנהג, ועוד כליכך הרבה שנים כפי שאני עושה. זו עבודה שיש בה תנאי לחץ בכביש התל-אינבי הסואן."

"מנוע מלהגיב"

ב' 1' ביולי נערך דיון ראשון בכי תבהתביעה של מרים פאשה ב' בית-הדין האזורי לעבודה ובית-הדין הוציא צו-מניעה נגד פיטוריה. הוסכם בין הצדדים שמרים תצא לחופשה שמגינה לה למשך חודש וחצי בתש"ל, לום, ולעוד שבועיים של חופשה-ללא-תשלום עד לתחילת חודש ספטמבר, שבו ייערך דיון נוסף.

עורר-הדין כהן מתייחס להסכם שנחתם: "השגנו הישג זמני חשוב, כי למעשה שמרנו וחיוקנו את האלמנט של יחסי עובד-מעביד בין מרים ובין חברת דן."

רובך דן. גבריאל ("גברוש") שמש, סירב להגיב ולשווחה בפרשת פיטוריה וקביעותיה של מרים פאשה: "מאחר ש' הנושא נמצא כהליך מישפטי שלא הס' תיים עדיין, אני מנוע מלהגיב. אינני יכול להתייחס לכל נושא הנהגות בדן, מפני שזה קשור לתביעתה של מרים פאשה. כל התייחסות שלי כעת עלולה להשפיע על המישפט."

שמש סירב, מאותן סיבות, למסור פרטים, כגון מיספר הנהגות השכירות בדן ומיספר הנהגות הקבועות בחברה, אך לפי דברי עורך-הדין כהן, מול חזן היא הנהגת הקבועה היחידה.

אתה והשקל

מאת יגאל לביב

מס הכנסה חוזר לגבייה לפי תחשיב ביהלומים

נציב מסי-הכנסה החליט לחזור לשיטת-גבייה שנפסלו לפני שנים בענקי-היהלומים.

בשעתו עברו שילטונות-המס מגבייה לפי "תחשיב ענפי" לגבייה לפי כל תיק, אחרי שנוכחו כי גבייה ענפית לפי תחשיב (הקובעת ממוצע-הכנסות שלפיו משלמים הכל) מותירה בידי הגדולים הכנסות רבות ללא תשלום מס.

לפני חודשיים החליט נציב מסי-הכנסה, יאיר רבינוביץ, לחזור לשיטת-התחשיב, בנימוק שאין לאנשיו היכולת להשתלט על אלפי תיקי-היהלומים. את היהלומנים מייצג כמשאיומתן רואה-החשבון עוזי שטיינברג, שכבר השיג בעבר הישגים-מיסוי נכבדים לענף זה. הוא השיג הסכם להלבנת הון לענף לפני שנתיים, שאיפשרה ליהלומנים לשלם כ-5% בממוצע על ההון המוצהר. הוא גם עמד בראש ועדת-שטיינברג למיסוי, שהמליצה לאפשר לענפים מסויימים לנהל ספרים ברולארים, ולא בשקלים.

הענף היחיד שוועדת הכספים אישרה לו את הדבר עד כה היה היהלומנים, וכך לא נפגעו מחוק המיסוי האינפלציוני.

ראשי מערכת "הארץ" סירבו לחלוקת מוסף "חדשות"

ביום השישי האחרון הופתעו אלפי המתרחצים בים לקבל מוסף סוף-השבוע של חדשות חנים על-ידי מחלקים. לא היה זה מיבצע להגברת התפוצה, אלא תוצאה של צעד תמוה של עורכי הארץ והברי-הוועד.

בגלל שביתת עיתונאי הארץ לא היתה אפשרות להדפיס את מוסף הארץ. מנכ"ל הארץ עמוס שוקן, החליט כי יחלק למנויי הארץ את מוסף סוף-השבוע של חדשות, כפי שחילק להם בימי השביתה את חדשות במקום הארץ. הוא הורה, לכן, להדפיס יותר עותקים, כדי לחלקם למנויי הארץ.

כאשר נודע הדבר לעורכי הארץ וראשי הוועד, הם הטילו וטו. הנימוק: חדשות תוקף את עיתונאי הארץ, ולכן לא יסכימו כי יחולק עיתון התוקף

את הארץ למנויי הארץ. הכוונה היתה להתקפתו של בעל-הטור בחדשות דן בן-אמון, על יואל מרקוס. כאשר נודע הדבר למרקוס, הודיע מייד כי אינו מסכים שהוא יהיה התירוץ לווטו, שכן הוא סבור כי מותר לכל עיתון ולכל עיתונאי לתקוף ולבקר עיתונאי אחר ועיתון אחר. צעדו לא עזר, והד לוקת חדשות נמנעה.

הנכד דיין בעיקבות הסבא

הידיעה כי בנו של משה דיין, אסף, קיבל מהצהרון מעריב 10 אלפים דולר למורת עולו רשימות כמסוף סוף-השבוע הזכירה לרבים כי

נבד אסף
חשבון על רשימות

סבא שמואל
חשבון על הספד

גם משה דיין היה נוהג לצרף חשבון לכל מילה שביקשו ממנו לכתוב. אולם ותיקי מפלגת-העבודה זוכרים כי כאשר נפטרה אמו של משה דיין, דבורה, פנה היומון דבר לבעלה, שמואל דיין, וביקשו לכתוב רשימת-הספד. הרשימה הגיעה, אולם אליה צורף חשבון.

"ורייטי": "קאנון" נאבקת להשרד

הדין-וחשבון החצי-שנתי שהגישה קאנון לרשות-ניירות-הערך האמריקאית מתאר את מאבקה הנואש של החברה לצוף — כותב יומון תעשיית-הכירור ורייטי ב'9 ליולי. החברה מרווחת על "בעיזת נילות בולטות", אולם ריווחיה מעלים שאלות רבות יותר לגבי יכולתה לקיים את תוכניותיה.

החברה תיארה את מצבה בקיצור כך: "החברה חייבת מייד לגייס הון תפעולי מספיק כדי להמשיך לפעול." המיכשול העיקרי לגיוס הון הוא החשש מתוצאות הבדיקה של רשות-ניירות-הערך על החברה, וכן תביעות נגד החברה מצד כלי-מניות. החברה הבטיחה למכור נכסים אם לא תוכל לגייס את ההון הררוש. על כל פנים, העתיד הוא כליכך לא ברור, שהחברה אומרת כי יכולתה לפעול כקסם חי מותנית במילוי הצורך בגיוס הון, ואין כל ביטחון כי הדבר יקרה.

למרות מצבה הנואש של החברה, מגלים הריני-החשבונות כי ב-1986 קיבל מנצחם גולן שכר של 662 אלף דולר, וכך גם שותפי יורם גלובוס. השניים גם לוו מן החברה ביחד כ-2.5 מיליון דולר, ללא ריבית. בשנה זו הפסידה קאנון 60.4 מיליון דולר.

איש-סקים גולן השכר: 662 אלף דולר

"דובק" תקטין בחצי את ההשקעה במפעלה החדש

ביום הרביעי השבוע ימסור יו"ר מועצת-המנהלים של דובק, יצחק ברמן, הדין-וחשבון לבעלי המניות, במיסגרת האסיפה הכללית השנתית של החברה. ברמן, יותר חברי מועצת-המנהלים, מונו בעיקבות המהפך בחברה, שחל אחרי פשיטת המכס ומעצר ראשי-החברה. יו"ר מועצת-המנהלים לשעבר, ברוך גרל, עדיין שוהה במנצ'סטר, מאימת השילטונות כאן.

ברמן יודיע על שורה של צעדים שנקטו בחברה על-ידי מועצת-המנ' הלים החדשה. ראשית, מונה מבקר פנימי, שאינו עובד בחברה, ושאינו קשור או תלוי בה.

שנית, התוכנית המאושרת, להשד קיע 45 מיליון דולר כמיפעל-סיגוריות חדש בקריית-אריה, קוצצה, וההשקעה תהיה רק 18 מיליון דולר.

שלישית, הוקמה ועדה לפיקוח על רכישות הטבק, היושבת אחת לשבוע, והמאשרת כל רכישה כאשר היא מקבלת את שם הספק וכמות הרכישה, סוג הטבק ומחירו. בראש הוועדה יושב עורך ארז, שהוא מומחה בנילאומי לסחרות.

דובק קונה כל שנה טבק כ-20 מיליון דולר. רביעית, הוקמה ועדה לבקרה יומית, המאשרת יוסיום את כל ההר צאות של החברה.

המניות של דובק נמצאות כיום בידי קבוצת מ"א (כבעלות בל"ל) — 16% מיישפחות פולקובסקי ושנור מאמריקה, לכל אחת 18%, הן רושנות את הרוח זורח גהל מניהול החברה. מיישפחת שנור מיוצגת על-ידי עורך-הדין הרצל קבש מירושלים; מיישפחת גל — 17%; חברה שווייצית, המיוצגת על-ידי עורך-הדין משה בן-ספרין, שהוא היועץ המישפטי של דובק — 17% (חברה זו, אנב, מצביעה תמיד עם גהל, והיא רכשה בעבר את מניות מיישפחת וסקביץ; חברת הבי"טוח הפניקס — 3.5%; חברת אלרן — 1.5% והיתר מפוזר בידי הציבור. מיישפחות פולקובסקי ושנור דורש שת את פיטורי זורח גהל מתפקיד

אלוף רותם למשרד הבטחון

אלוף (מיל') אברהם רותם, מנכ"ל האולפנים המאוחדים בהר צליה, פורש מתפקידו. הוא הוצע על-ידי הרמטכ"ל, דן שומרון, לתפקיד מנכ"ל משרד-הבטיחון, במקום דויד עברי. רותם הגיב בצינו כי עניין הפרישה נכון, אך עניין התפקיד החדש מוקדם מדי.

המנכ"ל, ב' 1984 אישרה אסיפה כללית מיוחדת כי באם יפטר גהל או ימונה עוד מנכ"ל, הוא יקבל פיצוי של 1.5 מיליון דולר. הסכם זה ניתן לבטל רק באסיפה כללית מיוחדת אחת של בעלי-המניות. מכיוון שלמישפחות פולקובסקי ושנור אין רוב, מאחר שפי"א אינה תומכת בצעד זה, לא ניתן לקבל את תביעתן.